

SOBOTA VEČER

Do bazénu jsme šli **nakupovat**. Nenašli jsme žádné dobré meče, vyměnil jsem ale jednu **očarovanou knihu Dýchání III** a **očaroval jsem si s ní kuklu**.

(Bylo to ve výprodeji. Na nějaké potápění opravdu nemáme čas.)

Až mě příště bude Pierre topit ve studni, bude se **pěkně divit!**
Jednoduše poplavu až na dno! **Tím získám čas na odvetu!**

Než se setmělo, doprovodil jsem Alizée až k ní domů.

„Bylo to super,“ řekla.

„Před válkou to bylo ještě lepší,“ odpověděl jsem. „Dřál bych si, abys to zažila.“

„Ano, já taky. Zase spolu půjdeme někdy nakupovat, že?“
Snažila se mě ještě chvíli zdržet, pak ale vylezl její otec.

„Uvidíme se v pondělí!“ řekl Brio. „Chystáme nové kurzy.
Bude se ti to líbit.“

„A co to bude za kurzy?“

„Však uvidíš,“ dodal s drobným úsměvem.

Pokýval jsem hlavou na rozloučenou, Alizée jsem řekl ahoj a odešel jsem. **Na obloze zářily hvězdy.**

Ulice nebyly úplně prázdné. V tuto dobu **nejsou úplně bezpečné**. Dokonce ani ve dne. Ani ve středu vesnice. Po západu slunce se venku nikdo moc nepohybuje. Všude vidíte jen zavřené dveře. **Železné dveře**. Zábrany v oknech.

Přesto jsem na někoho narazil. Přesněji na **čtyři osoby**. Ačkoli slovo „**osoby**“ je nevystihuje úplně přesně.

„Neměl bys chodit po venku tak pozdě,“ řekl Pierre.

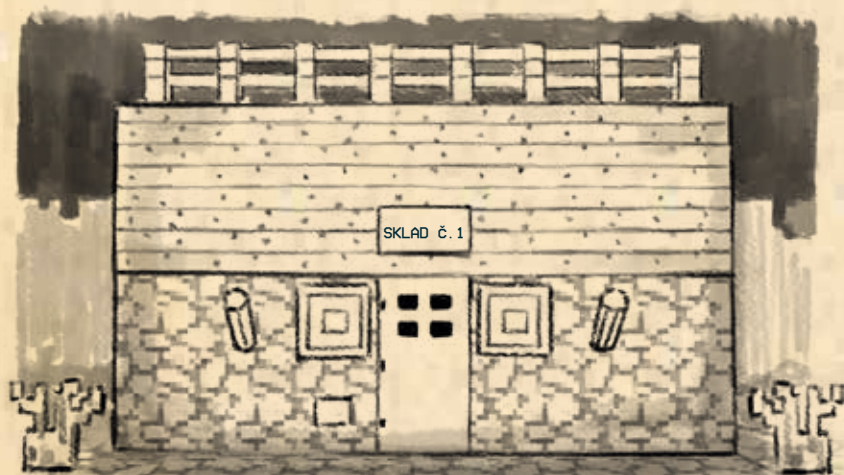
„**Přesně tak,**“ přisvědčil Roussin. „Není to tu zrovna **bezpečné.**“

Roc mě chytil za rameno, Sap za to druhé. Zkusil jsem se jim vysmýknout a osvobodit se, ale **byli na mě moc silní**. Nemělo to smysl. V této situaci jsem byl už mnohokrát. Řeknu něco, co Pierra namíchne, **a pak mě hodí do studny**. To už je ohraná písnička. **Teď se to ale náramně hodí, nemyslíte?** Netrvalo to ani celý den a můžu **vyzkoušet svou vylepšenou kuklu!** Proto jsem se ani pořádně nebránil. Nemohl jsem se dočkat, až uvidím, jak se bude Pierre tvářit. Úplně jsem tu scénu viděl. Doté, co mě hodí do studny, poplavu až na dno. O několik minut později vylezu a oznámím jim, **jak je to dole skvělé**. Tak pohodlné, **uvolňující...** a pak se tam **opět ponořím**.

Je to **geniální plán**. Zaručeně je tím **naštvu ještě víc**. A bylo by to bývalo opravdu **geniální... kdyby mě skutečně k té studni dověkli. Jenomže...**

TOHLE ROZHODNĚ NENÍ STUDNA!

Přivlekli mě do nějakého kouta **poblíž východních hradeb**. Nikdo tam nebydlí. Vlastně jakmile se setmí, **není venku téměř nikdo**, snad kromě stráží.

Nene, tohle místo
vůbec není nápadné.
Bude party s překvapením,
že?

Zastavili jsme se **před skladem**. Přesněji před skladem zeminy a kamene, je to úplně malá stavbička, kterou jen čas od času používají horníci. Malý **bezvýznamný** domek postavený těsně u hradeb. Nevěděl jsem, proč mě přitáhli zrovna sem, a ani jsem neměl moc chuť to zjišťovat. **Bránil jsem se**, jak jsem mohl, ale měl jsem pocit, že jsem **králík** na **velmi, velmi krátkém vodítku**.

„Měli jsme vyrobit **lektvar Slabosti**,“ řekl Roussin. Pierre otevřel dveře a ostatní mě **strčili** dovnitř.

„Co mi chcete provést tentokrát? Budu muset žrát hlínu?“

„Dalo by se to tak říct. Nejprve ale budeš **létat**.“

Když mě ve skladišti strčili až dozadu, **najednou jsem všechno pochopil**.

Vytáhli všechno ze zadní části skladiště. Kdyby bylo **propojené s východními hradbami**, mohli by do nich bez problému hloubit díru, aniž by si toho kdokoli všiml. Pierrovi rodiče jsou oba **horníci**, takže určitě mohli říct dělníkům, aby dnes do toho skladiště nikdo nelezl.

„**Co to...?** Já ne...“

Musel jsem s nimi bojovat, aby se mi podařilo ze sebe dostat aspoň tohle.

Když se ke mně Pierre otočil, **měl obsidiánově černé oči.**

„**Jsi nebezpečím pro celou vesnici, Minusi. Vedeš nás do zkázy.**

Vím to. Všichni to vědí. **Musí to skončit.**“

„**Jasně, ty chceš všem pomoci tak, že vyhodíš hradby do vzduchu,** je to tak?“

„**Ty fakt nejsi zrovna dvakrát bystrý, že?** Dnes večer **zabiju dvě mouchy jednou ranou.** Už si o tebe nebudu muset dělat starosti.

A pak...“

Věděl jsem, co se chystá říct. **Bylo to jasné.** Chtěl zpět svůj titul **hrdiny vesnice.** V sobotu jsem mu ukradl jeho slávu. S TNT **se o mě postará...** a taky o zombie, co by se mohly objevit.

Vesničan jménem Minus, po němž brzy zbude jen **matná vzpomínka**... Omezený surovec jménem Pierre udělá špinavou práci a opět se stane hrdinou. **Zachráncem. Vůdcem.** Jeho plán měl rozhodně hlavu a patu.

„**Ty ses úplně zbláznil!**“ zasyčel jsem, zatímco jsem se pokoušel vysvobodit.

„**Zbláznil?** Když podříznu všechny moby, budu ten nejlepší! Všechny je porazím! **Všechny!** Však uvidíš!”

„Vlastně, ve skutečnosti neuvidí nic,“ připomněl Roc. Pierre se na celé kolo rozesmál.

„**To je pravda. Škoda.** Neuvidíš nic ze změn, které přineseme do vesnice.”

„To je tak smutné,“ řekl Sap. „Vykopal jámu a všechno nechal vybuchnout. Z **Minuse** zbyl jen **prach!**

Pane starosto, pokoušeli jsme se ho zastavit, ale...”

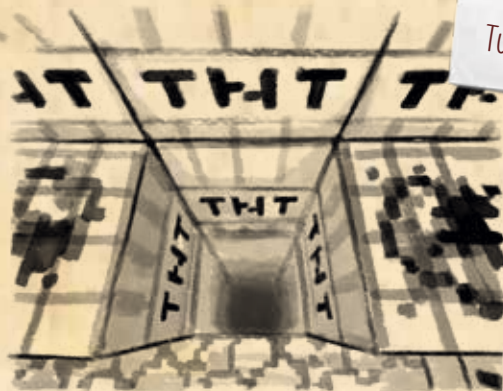
Dál se jen **smáli.**

Roc přistoupil ke skladu TNT.

„**Vyhlobili** jste tu díru dost **hlubokou**, že jo?”

Díru?
Jakou díru?!

„Seberte mu krumpáč,“ zavelel Roc. „Vlastně, seberte mu všechny nástroje. Když chce, umí být pěkně **základní**.“

Roussin a Sap mi vzali krumpáč, lopatu, mé dvě sekyry a chystali se mi vzít i zbytek, když najednou...

„**Pospěšte si!**“ zakřičel Pierre. „Musíme ještě **uzavřít zed!**“

A naposled zkontrolovat **vedení ruditu!**“

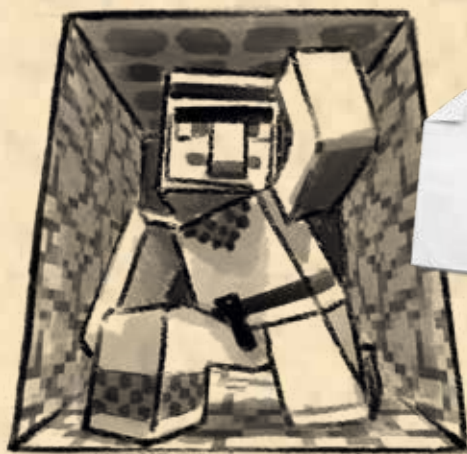
Bezva. Mám už jen sušenky.

A hodili mě do jámy.

„Sbohem, **Kapitáne Noobe!**“ zakřičel Pierre. „Během tvé nepřítomnosti se postarám o Alizée.“

A jako by to nestačilo, hodil Roc **do díry** ještě **blok TNT.**

Byl jsem v pasti. Tři bloky pod zemí. Připomnělo mi to nouzové přístřešky, co jsme si jednou vyráběli ve škole pro případ, že bychom zůstali trčet mimo vesnici a nestihli se vrátit do setmění. Kromě toho, že jsem byl **obklopený kamenem**, a ne hlínou.

*Už jsem lítal
v pořádných
problémech,
ale tohle...*

Mohl jsem zkusit vyhloubit kámen **svými pěstmi**. Ale i jeden jediný blok takto trvá nekonečně dlouho. A slyšel jsem, jak zavírají zeď, nebudu tedy mít dostatek času. Jako obvykle **jsem musel přemýšlet**.

Můžu se odtud někudy dostat? **Kudy?**

I kdybych dokázal **rozbít blok TNT** nad sebou a vylézt z díry...
budu pořád **uvězněný uvnitř hradeb**. Což znamená další vrstvu
kamenných bloků, co bych musel rozbít bez jakýchkoli nástrojů...
Nebo naprosto nevhodnými nástroji, jako je... **sušenka**?!
Šípy, dýňový koláč, smaragdy, kompas, vědro vody, luk a zapalovač...
Jasně, ten nesmím použít za **žádných okolností**. **Bylo to
beznadějné**. Vyhodí mě **do povětří**. A nemůžu proti tomu vůbec nic
dělat. Měl bych vylít kyblík vody a **skončit**...

Momentíček!
Kyblík vody?!

Co to tehdy říkal **starý profesor Snark**?
Jednou nám udělal **celou přednášku** o kbelících vody. Říkal,
že je to ta **nejlepší věc, co můžete mít u sebe**. Že je to lepší
než **obsidiánový meč**, lepší než zbroj z **šupin Draka z konce**.
Když je kyblík plný vody, může vás vysvobodit z mnoha překárních
situací: dokáže například **přeměnit lávu v obsidián**...

Ztlumit pády...

Poskytnout úkryt před Endermany...

Snadno sklízet semena...

...

...

A zmírnit škody způsobené výbuchem!

Nad hlavou jsem si vylil vodu z vědra. Voda po mně **tekla** proudem.

Určitě bych se utopil, nemít **své nové kouzlo!** Část zdi se kvůli výbuchům sesunula.

Trochu jsem přivřel oči.

Dopřavdě řečeno...
jsem omdlel.